

Autores de Literatura:

- Joan Fuster
- Rodolf Sirera
- Merce de Rodoreda y
- Vicent Estellés

Característiques generals en comú dels quatre autors:

1. Context històric difícil: Tots escriuen durant o després de la Guerra Civil Espanyola i el franquisme, període de repressió política i cultural.
2. Compromís amb la llengua catalana/valenciana: Utilitzen el valencià/català en la seua obra per dignificar-lo i defensar-lo com a llengua literària i cultural.
3. Realisme social i psicològic: Refleixen la realitat del seu temps, amb temes com la guerra, la postguerra, la repressió, la identitat i la condició humana.
4. Renovació literària: Formen part de la literatura contemporània valenciana i catalana, renovant els gèneres (poesia, novel·la, assaig i teatre) amb un estil més modern i crític.
5. Profunditat temàtica: Tracten temes universals com la mort, l'amor, la identitat, la llibertat o la veritat, combinant la realitat social amb reflexió personal o filosòfica.

Contextos històrics (75-80 paraules) per a cada autor – models PAU

1. Joan Fuster:

Joan Fuster va escriure durant la postguerra franquista, en un context de repressió política i cultural després de la Guerra Civil Espanyola. Als anys seixanta, en plena dictadura, publica *Nosaltres, els valencians* (1962), un assaig clau per a la recuperació de la identitat valenciana i catalana. Fuster critica la situació social i cultural del País Valencià i defensa la unitat lingüística amb Catalunya i Balears, influenciant la renovació cultural i política valenciana.

2. Mercè Rodoreda:

Mercè Rodoreda va escriure *La plaça del Diamant* en l'exili, després de la Guerra Civil Espanyola, en un context de dictadura franquista i repressió cultural. La novel·la, publicada el 1962, retrata la vida de la dona durant la República, la guerra i la postguerra, mostrant la submissió i la pèrdua de llibertats. Rodoreda forma part de la literatura catalana de postguerra i és considerada l'escriptora més important de la narrativa catalana contemporània.

3. Vicent Andrés Estellés:

Vicent Andrés Estellés escriu durant la postguerra i el franquisme, un període marcat per la repressió política, la censura i la pobresa. Com a valencià, viu la discriminació de la llengua i cultura pròpies. La seua poesia reflecteix la vida quotidiana, la mort, l'amor i la reivindicació del poble valencià. Estellés representa la renovació de la poesia catalana contemporània, dignificant el valencià amb un llenguatge directe, popular i realista.

4. Rodolf Sirera:

Rodolf Sirera escriu en la segona meitat del segle XX, en plena dictadura franquista i transició democràtica. El verí del teatre (1978) reflexiona sobre el poder, la manipulació i la relació entre ficció i realitat. Forma part de la generació d'autors que revitalitzen el teatre valencià en català, en un moment de recuperació cultural i lingüística després de la repressió franquista, utilitzant el teatre com a eina de reflexió crítica i social.